

Lönerna höjdes, pensionerade lärare lockades tillbaka

När den ekonomiska tillväxten kom igång i slutet på 90-talet kunde löner börja höjas. År 2000 höjdes lärar- och läkarlöner med 30 procent. År 2005 fick de nya löneförhöjningar på 15-30 procent. Lönehöjningar var inte minst en kompensation för det stora flertal inom dessa sektorer som under de svåra åren med stort engagemang och samhällsanda motstod turistindustrins lockelser och höll fast vid sina viktiga arbetsuppgifter, trots stora ekonomiska och materiella problem såväl i arbetet som privat. Det lockade också tillbaka många till skolorna.

Veckan innan höstens skolstart 2008 meddelade nya utbildningsministern Ena Elsa Velázquez att den återstående bristen på 8 000 lärare till stor del skulle avhjälpas med de nästan 5 000 pensionerade lärare som hörsammat uppmaningen att ställa upp. Som tack fick de både full lön och behålla sina pensioner. Lärarantalet ökade från 200.000 år 2000 till 250.000 år 2009.

Tidigare åtgärder för att överbrygga bristen på lärare var att låta lärarstuderande börja undervisa innan examen, under handledning av äldre lärare. Och dessutom en ökad central produktion av videolektioner och distansundervisning. Detta hade lett till sänkt kvalitet i undervisningen, och det var ett ofta återkommande klagomål under det stora rådslag som hölls i hela landet förra hösten, för att kritisera och ändra "allt som behöver ändras". Kritiken mot sjunkande kvalitet i undervisningen utgjorde också ett viktigt inslag på kulturarbetarkongressen under våren.

Nu ska videolektionerna skäras ned både i mängd och längd, till högst 30 minuter för att ge minst 15 minuter till lärarledd uppföljning. TV ska vara ett stöd för lärarna, inte ersätta dem och deras talang och hängivenhet. När nu tusentals erfarna pensionerade lärare återvänder till klassrummen blir en av deras viktigaste uppgifter att handleda de unga kollegorna.

Eva Björklund

Utbildningsminister Ena Velázquez höjde lönerna